

Arrest

nr. 89 618 van 12 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE LE COURT, loco advocaat K. ROBERT, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine, wonende bij uw ouders in Ingoesjetië. U bent getrouwd met U. G. {...} (O.V. xxxxxx). Hij werd als vluchteling erkend in 2005 (beslissing CGVS van 08.08.2005).

U kende problemen met de autoriteiten in Tsjetsjenië (Sernovodsk) toen u daar verbleef bij uw schoonfamilie na 30 oktober 2011, de datum waarop u trouwde. De autoriteiten vroegen u waar uw echtgenoot was en u werd bedreigd. De autoriteiten kwamen twee maal langs bij uw schoonfamilie en ondervroegen u. Deze twee incidenten vonden plaats in november 2011. Op 17 januari 2012 vertrok u met het vliegtuig naar St.-Petersburg waar u verbleef bij een oom. Daar wachtte u op de regeling van

uw internationaal paspoort en visum. Uw internationaal paspoort werd geregeld in Tsjetsjenië door uw schoonbroer en u ging het afhalen in Grozny. Twee weken nadat u in St.-Petersburg aankwam, vroegen de autoriteiten naar u bij uw schoonfamilie in Tsjetsjenië.

U vertrok vanuit St.-Petersburg op 11 mei 2012 met een minibus, type gazel, en reisde naar een plaats die u niet wist te noemen. Daar haalde uw echtgenoot u op. U werd niet persoonlijk gecontroleerd op identiteit op uw reisweg. De chauffeur werd wel gecontroleerd en hield uw internationaal paspoort bij. U kwam in België aan op 13 mei 2012 en diende een asielaanvraag in op 6 juni 2012.

Sinds zijn aankomst in België keerde uw echtgenoot niet terug naar de Russische Federatie maar wel naar Oekraïne waar hij u ontmoette. Ook toen u trouwde in Tsjetsjenië was hij niet aanwezig.

Op het gehoor legde u de volgende documenten neer: uw huwelijksakte, een vertaling ervan en uw Russisch intern paspoort.

B. Motivering

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

U bent van Tsjetsjeense afkomst en u hebt in Ingoesjetië gewoond sinds uw geboorte. U trouwde in oktober 2011 en woonde enige tijd in bij uw schoonfamilie in Tsjetsjenië. Daar kende u problemen met de autoriteiten omwille van uw echtgenoot (CGVS, p. 2, 3-4).

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vaag bleef over een aantal essentiële elementen uit uw asielaanvraag, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen in Tsjetsjenië ondermijnd wordt.

Zo bleek dat u niet wist welke ordedienst precies u had ondervraagd. U kon enkel vertellen dat ze militaire uniformen droegen (CGVS, p. 4, 9). Verder kon u de twee incidenten die u meemaakte met de autoriteiten moeilijk in de tijd situeren. U stelde slechts dat ze plaatsvonden in november 2011 en dat er ongeveer twee weken tussen de incidenten lagen. Toen u echter gevraagd werd hoelang na uw huwelijk op 30 oktober 2011 het eerste incident plaatsvond, kon u hier geen antwoord opgeven. U beweerde enkel dat het kort daarna gebeurde (CGVS, p. 4, 11-12). Ook wist u niet veel te vertellen over de omstandigheden die geleid hebben tot de vlucht van uw echtgenoot uit Tsjetsjenië. Er kan verwacht worden dat u meer interesse zou vertonen in de problemen van uw echtgenoot die, aldus uw verklaringen, aan de basis liggen van uw persoonlijke vervolgingsproblemen. U verklaarde slechts dat uw echtgenoot vluchtte omwille van het feit dat hij 12-13 jaar geleden voedsel had gegeven aan de rebellen (CGVS, p. 3, 10-11). U wist echter niet te vertellen of er toen al dan niet een rechtszaak tegen uw echtgenoot werd geopend (CGVS, p. 11). Verder kon u ook niet zeggen waarom de autoriteiten nog altijd op zoek waren naar uw echtgenoot (CGVS, p. 10). U bleek evenmin te weten of familieleden van u na uw vertrek ook problemen kenden met de autoriteiten, terwijl u sinds uw aankomst in België toch enkele keren telefonisch contact hebt gehad met uw familie in uw land van herkomst (CGVS, p. 5). Dergelijke vage verklaringen over een aantal cruciale elementen uit uw asielaanvraag doen ernstige vragen rijzen over de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Het Commissariaat-generaal verwacht dat u over deze elementen, die de kern van uw aanspraak betreffen, meer informatie had moeten weten. Omdat het de eerste keer was dat u ernstige persoonlijke problemen kende (CGVS, p. 5), kan verondersteld worden dat u zich informeert over de omstandigheden en de redenen van uw vervolging, en ook over de identiteit van uw vervolgers. Te meer u deze informatie had kunnen vragen aan uw echtgenoot sinds uw aankomst in België.

Ten tweede kan erop gewezen worden dat de aannemelijkheid van uw beweerde vrees voor vervolging door de autoriteiten ernstig ondermijnd wordt door de vaststelling dat u reisde doorheen de Russische Federatie met uw persoonlijk binnenlands en buitenlands paspoort (CGVS, p. 6-7; verklaring DVZ 06.06.2012, punt 35). Aldus uw verklaringen nam u het vliegtuig vanuit Tsjetsjenië tot St.-Petersburg (verklaring DVZ 06.06.2012, punt 35). Het feit dat u het risico nam om met eigen

identiteitsdocumenten doorheen de Russische Federatie te reizen, gezien uw vrees voor de autoriteiten, ondermijnt uw vrees voor vervolging wegens deze autoriteiten. Ook, het feit dat u het vliegtuig kon nemen naar St.-Petersburg en zomaar het land hebt kunnen verlaten via officiële weg, terwijl u stelt problemen te kennen met Tsjetsjeense autoriteiten, doet vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten derde werd er een ongerijmdheid vastgesteld wat betreft de datum van uw vertrek uit Tsjetsjenië. Ten tijde van uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u te zijn vertrokken uit Tsjetsjenië begin november 2011 (verklaring DVZ 06.06.2012, punt 35). Op het gehoor voor het Commissariaat-generaal beweerde u te zijn vertrokken uit Tsjetsjenië op 17 januari 2012 (CGVS, p. 2-3). Dit doet vragen rijzen over de tijd die u in Tsjetsjenië hebt doorgebracht en bijgevolg over de incidenten die u zou hebben meegemaakt met de autoriteiten in Tsjetsjenië.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat u in België bent aangekomen op 13 mei 2012 en pas een asielaanvraag indiende op 6 juni 2012. U wachtte ongeveer drie weken alvorens een asielaanvraag in te dienen. U stelde dat u tijd doorbracht met uw echtgenoot aangezien hij er niet bij was toen jullie trouwden (CGVS, p. 4). Dergelijke houding doet vragen rijzen over uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming, kan namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat hij na zijn aankomst zo snel mogelijk een asielaanvraag indient bij de autoriteiten van het onthaalland. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/8, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van een aantal incidenten, valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de op het gehoor neergelegde documenten; uw Russisch intern paspoort, uw huwelijksakte en de vertaling ervan bevatten louter persoonsgegevens die hier niet betwist worden. Bijgevolg wijzigen deze documenten niets aan deze beslissing.

Met betrekking tot de toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw echtgenoot, U. G. {...} (O.V. xxxxxxx), op 8 augustus 2005 kan nog worden opgemerkt dat deze beslissing genomen werd op grond van zijn persoonlijke verklaringen en op basis van een analyse van de toenmalige veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Elke asielaanvraag dient echter individueel beoordeeld te worden. Gezien bovenstaande vaststellingen aangaande het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen, kan een zelfde beoordeling van uw asielrelaas niet worden verantwoord.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Na een theoretisch betoog stelt verzoekster dat haar vrees gewettigd is omdat ze nog altijd door de Tsjetsjeense autoriteiten gezocht wordt om over haar echtgenoot verhoord te worden. Zij verwijst naar de feiten die haar echtgenoot hebben doen vluchten. Zij vreest bij terugkeer het voorwerp te worden van

kwellende vervolgingen van de Tsjetsjeense autoriteiten om inlichtingen los te krijgen over haar echtgenoot, die thans nog steeds gezocht wordt.

In ondergeschikte orde meent verzoekster dat zij voldoende bewezen heeft dat in geval van terugkeer haar leven of fysieke integriteit in gevaar is en dat zij valt onder toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In zeer ondergeschikte orde meent verzoekster dat zij hetzelfde statuut als haar echtgenoot moet krijgen zonder dat het noodzakelijk is over te gaan tot een individueel onderzoek van haar vrees. Zij meent te voldoen aan de voorwaarde voor familiale hereniging.

2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in essentie beperkt tot een herhalen van haar asiel-motieven. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 4 januari 2006, nr. 153.278; RvS 10 maart 2006, nr. 156.221). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe verzoekende partij in gebreke blijft.

2.5. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster beroept zich voor haar verzoek om subsidiaire bescherming op de elementen die aan de grondslag liggen van haar asielrelaas. Daar het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig werd bevonden en zij de motieven van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht heeft weten te stellen, stelt de Raad vast dat verzoekster niet aantoont dat zij wordt vervolgd of gevisieerd door haar autoriteiten of derden, noch dat zij desgevallend niet zou kunnen rekenen op de bescherming van haar land van herkomst. Dienvolgens maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in haren hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet uitmaakt.

Verzoekster brengt voorts geen elementen aan waaruit zou blijken dat de beoordeling van de commissaris-generaal inzake de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet verkeerd is. Er zijn geen elementen die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

2.6. De Raad wijst er voorts op dat de procedure tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling niet tot doel heeft over te gaan tot de erkenning van dit recht louter en alleen uit eerbiediging voor het gezinsleven. Immers moet nagegaan worden of verzoekster zelf een gegronde vrees tot vervolging heeft omwille van een van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden. Uit de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat verzoeksters echtgenoot in 2005 de vluchtelingenstatus heeft verkregen op grond van zijn persoonlijke verklaringen en op basis van de analyse van de toenmalige veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Eenzelfde beoordeling van verzoeksters asielaanvraag kan thans niet worden verantwoord, gelet op de pertinente motieven in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat haar asielrelaas ongeloofwaardig is en dat de situatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat deze een toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verantwoordt. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat de erkenning van vluchteling tot haar moet worden uitgebreid louter omwille van het feit dat zij gehuwd is met een erkende vluchteling. Het principe van eenheid van familie staat immers niet ingeschreven in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het doel van de procedure tot erkenning van vluchteling is niet om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

Waar verzoekster nog verwijst naar arresten van de Raad, wijst de Raad erop dat hij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942). Daarenboven is geenszins aangetoond dat het hier vergelijkbare zaken betreft.

2.7. Ter terechtzitting toont verzoekster de apostille van haar huwelijksakte en de apostille van haar geboorteakte. Deze stukken vermogen evenwel geen ander licht te werpen op de voorgaande beoordeling. Beide stukken betreffen slechts persoonsgegevens die niet betwist worden.

2.8. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER